

1117.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 18 grudnia 1923 r.

w przedmiocie zastosowania stałej jednostki do obliczenia podatków gruntowych oraz dodatków państwowych do tych podatków.

Na zasadzie art. 5, 6 i 11 ustawy z dn. 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych, oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. № 127 poz. 1044) zarządza się co następuje:

Do art. 1 i 18.

§ 1. Kwoty państwowych podatków gruntowych oraz dodatków państwowych do tych podatków, należne na podstawie art. 1 i 18 ustawy z dnia 15 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 65 poz. 505) przelicza się na franki złote według przeciętnego (w zaokrągleniu) kursu w miesiącach: kwietniu, maju i czerwcu 1923 r., poprzedzających ogłoszenie wspomnianej ustawy, w stosunku 11,369 mk. = 1 frankowi złotemu.

Do art. 2.

§ 2. Kwotę 600.000 mk. wymienioną w części pierwszej i w części trzeciej art. 2 ustawy przelicza się na 53 fr.

Oddzielny dodatek pobierać się będzie od płatników, opłacających rocznie:

powyżej	53 fr. do	88 fr.	w wysokości	10%
"	88 " "	264 "	"	20%
"	264 " "	616 "	"	30%
"	616 " "	1320 "	"	40%
"	1320 " "	2199 "	"	50%
"	2199 " "	3079 "	"	60%
"	3079 " "	4398 "	"	80%
"	4398 " "	"	"	100%

podatku gruntowego wzgl. państwowego dodatku do tego podatku.

Do art. 3.

§ 3. Kwotę 50.000 mk. wymienioną w części pierwszej i drugiej art. 3 przelicza się na 4,40 franków złotych.

Kwotę 200.000 mk. wymienioną w części drugiej art. 3 przelicza się na 17,60 fr. zł.

Do art. 9 i 10.

§ 4. Przepisy art. 9 i 10 ustawy z dn. 15 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 65 poz. 505) w myśl

art. 10 ust. z dn. 6 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 127 poz. 1044) nie mają zastosowania.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1924 r.

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

1118.

Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu

z dnia 21 grudnia 1923 r.

w przedmiocie mnożnika celnego normalnego i zniżonego.

Na mocy art. 14 rozporządzenia z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. № 51 poz. 314) zarządza się co następuje:

§ 1. Wysokość dopłaty walutowej normalnej (mnożnika celnego normalnego), której podlegają towary wyszczególnione w § 1 rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 16 listopada 1923 r. w sprawie wykazu towarów, podlegających mnożnikowi celnemu normalnemu (Dz. U. R. P. № 118 poz. 953), określa się do nowego zarządzenia 143999900% agio czyli mnożnik 1.440.000.

§ 2. Towary, nieobjęte wykazami zawartymi w § 1 rozporządzeń z dnia 16 listopada 1923 r. w sprawie wykazu towarów, opłacających cło w monecie złotej (Dz. U. R. P. № 118 poz. 954) i z dnia 16 listopada 1923 r. w sprawie wykazu towarów, podlegających mnożnikowi celnemu normalnemu (Dz. U. R. P. № 118 poz. 953), ani obowiązującym w danej chwili rozporządzeniem Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 28 czerwca 1923 r. o ulgach celnych (Dz. U. R. P. № 66 poz. 517), przedłużonym rozporządzeniem z dnia 22 października 1923 r. (Dz. U. R. P. № 109 poz. 871) i częściowo zmienionym rozporządzeniem z dnia 16 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. № 118 poz. 952) opłacają cło z dopłatą walutową zniżoną, wynoszącą 107999900% czyli mnożnik 1.080.000.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie 2 dnia po ogłoszeniu.

Jednocześnie z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia traci moc obowiązującą rozporządzenie z dnia 18 grudnia 1923 r. w przedmiocie mnożnika celnego normalnego i zniżonego (Dz. U. R. P. № 131 poz. 1069).

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*